

Nałęcz, Daria

Sprawozdanie z posiedzenia Komisji Historii Prasy

Kwartalnik Historii Prasy Polskiej 26/1, 143

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tykuły wspomnieniowe pióra Ryszarda Poradowskiego i Henryka Pawlaka. Równocześnie opublikowano wybór felietonów H. Rudnickiego pt. *Ze środy na piątek*; autor pisywał je dla „Głosu Robotniczego” co tydzień w ciągu dwudziestu pięciu lat.

Dla uczczenia czterdziestej rocznicy „Głosu Robotniczego” ukazało się okolicznościowe wydawnictwo prezentujące sylwetki wybranych dziennikarzy pisma: Edwarda Uzdańskiego, Stanisława Mojkwskiego, Władysława Lachowicza, Feliksa Bąbola, Stanisława Gromca, Mariana Bańbury, Haliny Batorowicz-Siek, Józefa Skoniecznego. Przygotowano również na tę okazję plakaty i druki reklamowe.

Redakcja „Głosu Robotniczego” prowadzi bogato ilustrowaną fotografią kronikę, w której odnotowywane są najważniejsze wydarzenia z historii pisma i życia wewnątrzredakcyjnego. Inicjatywy edytorskie podejmowane przez redaktorów, stanowiące cenne źródło informacji dla badaczy prasy, przyczyniają się również w znacznym stopniu do popularyzowania gazety i pozyskiwania czytelników.

Danuta Grzelewska

SPRAWOZDANIE Z POSIEDZENIA KOMISJI HISTORII PRASY

Obrazy majowego (5 V 1986) posiedzenia Komisji Historii Prasy poświęcone zostały omówieniu stanu i perspektyw badań nad historią polskiej radiofonii, której sześćdziesięciolecie obchodzone jest właśnie w tym roku. Referat doc. Macieja J. Kwiatkowskiego dał pełny wyraz trudnościom, z jakimi ta nowa dziedzina badań toruje sobie drogę, nie znajdując właściwej opieki ani ze strony wyspecjalizowanych placówek naukowych, ani Komitetu ds. Radia i Telewizji. Wykorzystywanie przejściowych, bardzo krótkotrwałych zresztą, koniunktur dla podejmowania tej tematyki w oparciu o tę ostatnią instytucję nie przyniosło wymiernych korzyści. Wiele prac rozpoczętych nie doczekało się swych kontynuacji bądź dokończenia. Wiele wręcz zaginęło. Poważne kłopoty nastęrcza też przedstawianie gotowych już badań radom poszczególnych wydziałów, które z rezerwą odnoszą się do możliwości przeprowadzenia na tej podstawie przewodów doktorskich i habilitacyjnych. [Tekst referatu wydrukujemy w numerze 3/1987 — Red.]

Te wątki referatu wzbudziły najżywszą reakcję dyskutantów. Wnioskowano o rozszerzenie profilu zainteresowań badawczych którejs z liczących się centralnych placówek, poświęconych dotąd historii prasy, by w ten sposób nie zaprzepaścić szans na rozwój dziedziny bardzo dotychczas zaniedbanej, a ważnej dla historii kultury i dziejów politycznych. I co ważne, mogącej wnieść wiele nowego, choćby z racji bazowania na całkiem nie wykorzystanym dotąd zasobie źródłowym. Prof. M. Inglot sformułował także postulat, by Komisja Historii Prasy, skupiająca reprezentatywne grono specjalistów z zakresu badań nad środkami masowego komunikowania, występowała w roli ciała opiniodawczego wobec rad wydziałów, którym przedstawione zostaną budzące wątpliwości prace poświęcone historii radiofonii.

W metodologicznej części dyskusji zwrócono uwagę głównie na potrzebę pełnego ujmowania historii radiofonii, a więc uwzględniania różnych jej obiegów. Wskazywano też na całkiem białe plamy, do jakich z pewnością należą badania nad radiofonią przewodową, lokalną, zakładową. Podnoszono problematykę analizy odbioru treści radiowych, wpływu na świadomość społeczną. We wszystkich wypowiedziach podkreślano jednak przede wszystkim podstawowe braki w zakresie tak ogólnej refleksji metodologicznej, jak i szczegółowych badań.

Daria Natęcz